

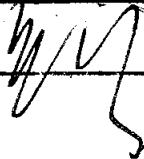
T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 31.12.2012
Sayı: 720

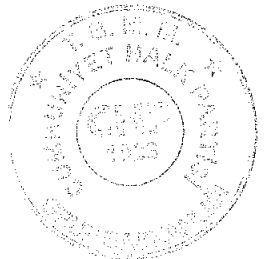
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifim gerekçeleri ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.28.12.2012

Ensar ÖGÜT
Ardahan Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	- Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor - İnsan Haklarını İnceleme - Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm			
Esas Komisyon	İçişleri			
Tarih:	10 Ocak 2013		E. No: 2/1116	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sk.Yrd.	Gn.Sk.
				
TBMM BAŞKANI				

TBMM KANUNLAR VE KARARLAR BÖLÜMÜ
31 Aralık 2012
Numara:

T B M M KÜTÜPHANE VE ARŞİV HİZM. BAŞKANLIĞI
31 Aralık 2012
No : 168733

GENEL GEREKÇE

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinin 18. Maddesinde belirtildiği gibi Herkesin düşüncesi, vicdan ve din özgürlüğü hakkı vardır. Bu özgürlük çerçevesinde ibadetlerini yapmak için ibadet yeri kurma hakları bulunmaktadır.

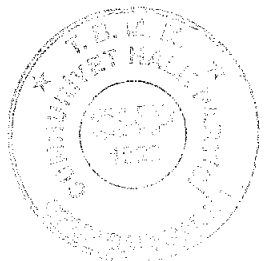
Ayrıca diğer taraftan din ve inanç hürriyetini teminat altına alan, devletin dine, dinin de devlete müdahale etmemesini sağlayan bir ilke olan laiklik, inanç sahibinin inancını rahatça yaşaması için gerekli ortamı da oluşturmaktadır.

Alevi inançlı vatandaşlarımız ibadetlerini cemevlerinde yapmaktadırlar. Cemevleri aslında her inanç grubunun kendi inançları doğrultusunda ibadet ettikleri yerler gibi ibadet yeri sayılması en doğal bir durum iken, Ülkemizde bu reddedilmektedir. Böylesine keyfi yorum ve uygulamaları önlemek amacıyla birçok yasada geçen ibadet yerleri ifadesi içerisinde Cemevleri ifadesi eklendiği zaman, bu tür sıkıntılar ve yoruma dayalı tereddütler ortadan kalkacaktır. Bu düzenleme Anayasanın 10. Maddesinde ifade edilen Kanun önünde eşitlik ilkesinin sonucudur.

Hem uluslar arası sözleşmeler hem de 1982 Anayasasında din, vicdan ve inanç özgürlüğüne yönelik yapılan düzenlemelere rağmen, Ülkemizdeki uygulamada aksaklıklar olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Özellikle Ülkemizdeki Alevi vatandaşların kendi ibadet yerleri olan Cemevlerinin yasal statülerinin olmaması nedeniyle inanç ve ibadetlerini yaşamaları konusunda 21. Yüzyılda olmamıza rağmen hala ciddi sıkıntıları sürmektedir.

Alevi yurttaşlarımızın inanç ve ibadetlerini yerine getirdiği Cemevlerinin bir ibadet yeri olarak tanınmaması; Anayasanın gerek 24. Maddesine ve gerekse 90. Maddesine aykırı olduğu gibi, iç hukukumuzun üstünde yer alan insan haklarına ilişkin uluslar arası sözleşmelere de aykırıdır.

Hazırlanan bu teklif ile mevzuatta yer alan ibadethane, ibadet yeri ve mabed ifadelerinden; cami, mescit, cemevi, kilise ve sinagogların anlaşılması ve bu yolla birtakım karışıklıkların önüne geçilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca, yürürlükte bulunan tüzük ve yönetmeliklerde geçen ibadethane, ibadet yeri ve mabed ifadeleri, hazırlanan kanun teklifinin yasalaşmasından sonra en geç 3 ay içinde cami, mescit, kilise ve sinagoglar olarak değiştirerek, ülkemizin de onayladığı uluslar arası sözleşmelerde yer alan düşünce, vicdan ve din özgürlüğü hakkının yaşama geçirilmesi ve Alevilerin yıllardır yaşadığı mağduriyetin giderilmesi amaçlanmaktadır.

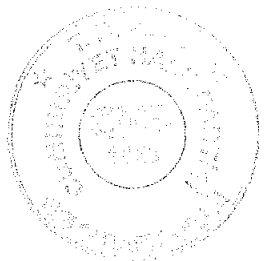
MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1-Mevzuatta yer alan ibadethane, ibadet yeri ve mabed ifadelerinin Cami, Mescit, Cemevi, Kilise ve Sinagog olarak anlaşılması ve bu inançta olan vatandaşların yaşadıkları mağduriyetlerinin giderilmesi ve inançları doğrultusunda ibadetlerini rahatça yapabilmeleri amaçlanmıştır.

MADDE 2-Bu kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren en geç 3 ay içerisinde yürürlükte olan tüzük ve yönetmeliklerde kanuna uygun gerekli değişikliklerin yapılması amaçlanmıştır.

MADDE 3- Yürürlük maddesidir.

MADDE 4- Yürütme maddesidir.

BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

Madde 1- 18.03.1924 tarihli ve 442 sayılı Köy Kanununun 2 ve 91 inci maddelerinde yer alan “cami” ibaresinden sonra gelmek üzere “cemevi” ibaresi eklenmiş ve 03.05.1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununda yer alan “ibadet yeri” ibareleri “cami, cemevi, mescid, kilise, sinagog, havra” olarak değiştirilmiştir.

Madde 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

